

Wszystko jest ucieleśnieniem brahmana

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 30 lipca 1996 roku w Sai Kulwant Hall

*Gwiazdy są brahmanem, słońce jest brahmanem,
księżyc jest brahmanem, woda jest brahmanem,
niebo jest brahmanem, Wajkuntha jest brahmanem,
matka jest brahmanem, ojciec jest brahmanem,
Wszelki majątek jest brahmanem, miłość jest brahmanem,
żyjące istoty są brahmanem, indywidualna dusza jest brahmanem,
Stwórca jest brahmanem, obrońca jest brahmanem,
niszczyciel jest brahmanem, gospodyni jest brahmanem,
karma jest brahmanem, kajam (ciało fizyczne) jest brahmanem,
prakriti (przyroda) jest brahmanem, prana (pierwiastek życia) jest brahmanem,
Wszystko jest brahmanem, to zgromadzenie jest brahmanem,
Sai, który oznajmia tę prawdę, również jest brahmanem.
Drzewo zrodzone z ziemi jest w swojej istocie takie jak ziemia.
Podobnie stworzenie zrodzone z Brahmana nie jest różne od brahmana,
ale wydaje się ono różne.
Oto tajemnica tego świata.*

Ucieleśnienia brahmana!

Kiedy posadzi się w ziemi nasiono, kiełkuje ono do postaci małej roślinki i wyrasta w swoim czasie na wielkie drzewo. Wszystkie konary na tym drzewie, wszystkie gałęzie, kwiaty, liście i owoce zdają się różnić. Ponadto każde z nich ma jakiś szczególny cel. Ale wszystkie one są różnymi postaciami ziemi, z której się zrodziły. Konary, gałęzie, liście, kwiaty i owoce - wszystkie one są różnymi postaciami tej samej ziemi.

Wszystko jest przejawieniem brahmana

Widząc z daleka w ciemności powróż i podejrzewając, że to wąż, człowiek krzyczy ze strachu. Wkrótce przychodzi inna osoba i zapewnia go, że to nie wąż, a powróż. W chwili, kiedy poznaje prawdę, że to tylko powróż, jego strach znika. Był to powróż, zanim człowiek go zobaczył, był to powróż, kiedy mylnie wziął go za węża i był to tylko powróż, kiedy uświadomił sobie tę prawdę. Powróż ten symbolizuje brahmana, którego na skutek złudzenia człowiek mylnie bierze za przyrodę. Uświadamia sobie prawdę, kiedy przychodzi jakiś dźnianin (osoba o prawdziwej wiedzy) i mówi mu, że to nie przyroda, ale przejawienie się samego brahmana. Wszystko, co widzimy w widzialnym świecie, jest niczym innym jak brahmanem. Jednak ludzie myślą w swej niewiedzy: „Gdzie jest brahman, a gdzie my? Jesteśmy zwykłymi śmiertelnikami, podczas gdy brahman jest wszechmocny, wszechobecny i wszechwiedzący”. Błędem jest tak mówić. Jesteś zaprawdę wszechobecnym, wszechmocnym i wszechwiedzącym brahmanem. Ale z powodu materialnych poglądów powstałych na skutek złudzenia myślisz, że jesteś zwykłym śmiertelnikiem. Dążysz do Boga, myśląc, że jest On

różny od ciebie. Wszystko, co widzisz wokół siebie, wszystko, czego doświadczasz, jest brahmanem. Ale ty wciąż chcesz zobaczyć brahmana. *Paszjannapicza na paszjati mudho* - głupcem jest ten, kto widzi, a mimo to nie rozpoznaje rzeczywistości. Jakże wielkie jest to złudzenie! Ale nikt nie chce wierzyć w tę prawdę.

W oceanie są niekończące się fale. Wskutek ruchu fal tworzy się piana. Kiedy patrzysz, ocean, fale i piana wydają się różne od siebie. W istocie jednak te trzy formy są jednym i tym samym. Zarówno ocean jak i fale posiadają te same cechy - są chłodne i mokre. Podobnie jak pomiędzy oceanem i falami istnieje bliski i nierozzerwalny związek, ten sam rodzaj związku istnieje pomiędzy dżiwami (duszami indywidualnymi) i brahmanem. Z nieskończonego i niezgłębionego oceanu sat-ćit-anandy (istnienia-wiedzy-błogości) wyłaniają się jak fale niezliczone istoty żywe. Podczas gdy brahman jest *satjam dźniam anantam* - ucieleśnieniem prawdy, mądrości i wieczności, człowiek jest ucieleśnieniem sat-ćit-anandy.

Znawca brahmana staje się brahmanem

Ucieleśnienia boskiej atmy!

Barwa okularów, jakie nosisz, określa barwę, którą widzisz wszędzie wokół siebie. Podobnie, gdy napełnisz swoje widzenie miłością, całe stworzenie będzie ci się jawiło jako boskie. *Jad bhawam tad bhawati* - jakie są uczucia, taki jest wynik. W rzeczywistym świecie znajdujecie różnorodność, ale w rzeczywistości nie ma żadnej różnorodności. Dlatego powinniście czynić wysiłki, aby poznać ten boski pierwiastek boskości. Zarówno brahman jak i maja są w każdym człowieku. Parwati i Parameśwara nie różnią się od siebie. Parwati symbolizuje śraddhę (gorliwość, gorące pragnienie), a Iśwara, wiśwasę (wiarę). Każdy człowiek jest obdarzony śraddhą i wiśwasą. Podobnie, w każdym człowieku obecna jest zarówno maja, jak i brahman. W ten sposób każdy człowiek jest ucieleśnieniem Ardhanariśwary (połączeniem postaci Śakti i Śiwy). Musicie dociekać, czym jest brahman, a czym jest maja? Człowiek to połączenie sat-ćit-anandy, imienia i postaci. Sat-ćit-ananda to brahman, podczas gdy imię i postać oznaczają mają. Postać posiadająca imię jest widoczna gołym okiem, co jest powodem złudzenia.

Woda oceanu przyjmuje postać fal z powodu oddziaływania wiatru. Bez pomocy wiatru nie będzie fal. Podobnie jak siła wiatru tworzy fale na oceanie, fale poszczególnych ludzi powstają w oceanie sat-ćit-anandy wskutek oddziaływania maji. Wiatrem jest maja, osoby są falami, a oceanem jest sat-ćit-ananda. Stąd też osoba, która powstała z sat-ćit-anandy, jest również ucieleśnieniem sat-ćit-anandy. Kiedy rozpoznasz tę prawdę, staniesz się boski, jak stwierdzono w wedyjskim powiedzeniu: *Brahmawid brahmaiwa bhawati* - znawca brahmana staje się zaiste brahmanem. Dzisiaj porywa cię różnorodność imion i postaci. Myślisz o różnorodności i doświadczasz różnorodności. Pierwiastek sat-ćit-anandy jest zalecany przez mają. Jednak maja ta stopniowo znika. Ta sama siła, która oddziela fale od oceanu, każe im ponownie połączyć się z oceanem. Cokolwiek wyłania się z oceanu, musi połączyć się z nim w jedno. Narodziny i śmierć są tylko dla imienia i postaci, dla brahmana jednak nie ma ani narodzin ani śmierci. Dlatego brahman oznacza nieskończoność. Nie ma końca. Gdziekolwiek spojrzysz, brahman tam jest. Na tym świecie nie ma nic, co nie jest brahmanem. Cały wszechświat to brahman. Z powodu ograniczeń waszego intelektu i rozumienia, jesteście niezdolni do zrozumienia tej wiecznej i nieskończonej zasady. Podobnie jak stwarzacie węża w powrozie, stwarzacie różnorodność istot w jedności brahmana, a przez to narażacie się na cierpienia.

Wszyscy są ucieleśnieniami brahmana. Nie powinieneś umniejszać siebie mówiąc, że jesteś zwykłym człowiekiem, w oparciu o różnice imion i postaci. Widzenie różnorodności w jedności jest oznaką niewiedzy. Niemożność zrozumienia prawdy jest również niewiedzą. Wiedza tkwi w świadomości prawdy. Zarówno wiedza, jak i niewiedza nie są obecne w książkach. *Sarvam džnianamajam* - wszystko na tym świecie jest przeniknięte wiedzą. Każda jednostka, każde społeczeństwo jest obdarzone wiedzą. Ta wiedza jest postacią Boga. Taka jest prawda. Dlatego jest powiedziane: *Satjam džnianam anantam Brahma* - brahman jest ucieleśnieniem prawdy, mądrości i wieczności.

Maja cię nie chwyta, to ty chwytasz mają

Powietrze jest wszechprzenikające, ale nie możesz go zobaczyć oczami ani złapać go w ręce. Jednak nie możesz zaprzeczyć jego istnieniu tylko dlatego, że go nie widzisz ani nie możesz potrzymać. Bez powietrza nie możemy przetrwać. Powietrze można przyrównać do maji. Myślisz, że maja jest szkodliwa dla ciebie, ale tak naprawdę maja nie krzywdzi nikogo. Ludzie krytykują mają mówiąc, że trzyma ich ciasno w swym uścisku i przysparza im kłopotów. Ale jak maja może kogoś złapać? Nie ma rąk i nie ma nóg. Ty masz ręce i nogi. Dlatego złapałeś mają, ale maja ciebie nie. Zamiast łapać mają, powinieneś złapać brahmana. To wiatr maji stwarza fale różnych istot w oceanie brahmana. W istocie maja jest odpowiedzialna za całe stworzenie.

*Człowiek urodził się i wychował w maji, ale jest tak głupi, że nie rozumie, co jest mają.
Życie jest mają, przywiązania ziemskie są mają, rodzina jest mają i nawet śmierć jest mają.
Wiedząc dobrze, że życie jest pełne maji, człowiek mimo to wpada w pułapkę maji.
Jakże to dziwne!*

Niewiedza człowieka jest główną przyczyną tego, że wpada w pułapkę maji. Jaka jest główna przyczyna niewiedzy? Główną przyczyną niewiedzy są czyny wykonywane z przywiązaniem. Z tej karmy (czynu) człowiek otrzymuje dżanmę (narodziny), zaś dżanma rodzi bhramę (złudzenie), która prowadzi z kolei do niewiedzy. Dlatego podstawą dla wszystkiego jest karma. Jaki jest twój czyn, taki jest i skutek.

*Człowiecze, czy można uniknąć skutków czynów?
Możesz zgłębiać pisma święte i oddawać cześć swoim rodzimym bóstwom,
możesz udać się do lasu i wykonywać wielką pokutę,
ale niemożliwym jest uniknąć skutków swoich czynów.
Dostaniesz tylko tyle wody, ile pomieścić może twoje naczynie.
Nieważne czy zanurzysz je w jakimś małym jeziorze czy w potężnym oceanie.*

Dobro i zło zależy od sposobu waszego myślenia. Zawsze jesteście napełnieni zewnętrznymi i ziemskimi myślami i uczuciami. Odkąd tylko wstaniecie z łóżka, cały czas spędzacie na czynnościach ziemskich. Błędem jest myśleć, że prowadzenie takiego życia jest naturalne dla istoty ludzkiej. Powinniście zaniechać prawritti (światowości), a wkroczyć na ścieżkę niwritti (duchowości). Robicie różne rodzaje ćwiczeń duchowych, żeby dotrzeć do brahmana. W istocie do brahmana nie można dotrzeć poprzez takie praktyki. Brahmana możecie zrozumieć jedynie poprzez dociekanie. Używajcie swojego zmysłu rozróżniania i dociekajcie. Nawet słowo dociekanie nie jest w odniesieniu do tego właściwe. Możesz dociekać czegoś, co nie znajduje się tuż przed tobą. Dlaczego miałbyś poszukiwać czegoś, co jest wszędzie? Brahman jest obecny w tobie, z tobą i wokół ciebie. Dlaczego miałbyś Go

szukać? Jest to oznaką niewiedzy. Wszystkie ćwiczenia duchowe wykonuje się jedynie dla umysłowego zadowolenia.

Umysł jest jak kwiat lotosu. Madhukara (duża czarna pszczoła) wchodzi do tego lotosu i pije jego nektar. Jak utrzymuje się kwiat lotosu? Dzięki 'madhukarze'. Jak to rozumieć? Podziel to słowo 'madhukara' na dwie części, madhu i kara. Madhu oznacza wodę, a kara - promienie słońca. Promienie słoneczne z góry i woda spod spodu zapewniają utrzymanie owemu kwiatowi lotosu. Tak jak bhramara (madhukara) wlatuje do kwiatu lotosu, tak bhrama (złudzenie) wleciało do lotosu umysłu. To złudzenie rodzi pragnienia. Pragnienia są przyczyną twego szczęścia i smutku. Nie goń za pragnieniami swego umysłu. Jeśli będziesz szedł za kapryсами swego umysłu, będziesz ofiarą maji.

*Człowiek, który idzie za kapryсами umysłu, stanie się gorszy od zwierzęcia i zniszczy siebie.
Kiedy idziesz za nakazami intelektu, będziesz Bogiem na ziemi.*

Dlatego nie idź za umysłem, idź za intelektem. Umysł to połączenie pozytywnych i negatywnych myśli. Nie ma żadnej postaci. (Bhagawan pokazał swoją chustkę do nosa) Co to jest? To jest tkanina. Ale ta tkanina to wiele utkanych razem nici. To nie tylko wiele nici, ale również bawełna. Jeśli będziecie dociekać w taki sposób, posługując się zaprzeczaniem, uświadomicie sobie, że pragnienie jest niczym innym jak złudzeniem.

Studenci!

Musicie zrozumieć pewną subtelną zasadę. Mówicie „*Na dehamu, na manasu*” - moje ciało, mój umysł. Co to znaczy? 'Na' znaczy tu 'nie'. Dlatego *Na dehamu, na manasu* znaczy: 'Nie jestem ciałem, nie jestem umysłem'. Podobnie, jeśli będziecie dociekać głęboko, uświadomicie sobie: 'ja nie jestem buddhi (intelektem), nie jestem indrijami (zmysłami), nie jestem żadną z tych rzeczy. Kim więc jestem? Ja jestem ja'. [Ja jestem sobą].

W czterech Wedach są cztery mahawakje (głębokie twierdzenia): *Pradžnianam Brahma* (brahman to najwyższa świadomość), *Aham brahmasmi* (jestem brahmanem), *Tat twam asi* (Tym jesteś ty), *Ajam atma Brahma* (ta jaźń jest brahmanem). Choć te mahawakje przekazują najwyższą prawdę, to jednak mówią o dwoistości. W istocie cała Weda przekazuje jedynie dwoistość. Gdzie zatem znaleźć można adwajtę (niedwoistość)? Celem Wed jest nauczyć człowieka tego, co ma osiągnąć na tym świecie, jak osiągnąć szczęście, jaką ścieżką powinien podążać, jak powinien postępować brahmaczarin (człowiek bezżenny), grihasta (człowiek rodzinny), a jak wanaprasta (pustelnik) oraz sannjasin (człowiek wyrzeczonej). To jest wszystko, czego uczą Wedy. Wedy przekazują tylko dwoistość. Wedanta jednak uczy niedwoistości. Wedantę stanowią Upaniszady. Upaniszady nie wspierają stwierdzenia *Aham brahmasmi* jako prawdy najwyższej, ponieważ mówi ono o dwóch istotach, mianowicie o 'ja' i o brahmanie. Kiedy są dwie istoty, jest to dwoistość, a nie niedwoistość. Bóg jest wszechprzenikający, ale człowiek z powodu niewiedzy niezdolny jest uświadomić sobie tę prawdę i staje się ofiarą wielorakiego cierpienia.

Jedynie Bóg jest prawdziwym guru

Mówicie, że dzisiaj jest święto Guru Purnima. Prawdę mówiąc, nie jest to poprawna nazwa tego święta. Niektórzy fałszywi guru, aby otrzymywać jakieś korzyści od swoich uczniów, dali temu świętu nazwę *Guru Purnima*. Prawdziwa nazwa tego święta to Wjasa Purnima, ponieważ są to urodziny mędrca Wjasy. To właśnie w ten dzień podzielił on Wedy na 4 części i dał im nazwy:

Rigweda, Jadźurweda, Samaweda i Atharwana Weda. On również ułożył 18 puran. Jednak nazwę *Wjasa Purnima* zmieniono z upływem czasu na *Guru Purnima*.

Mędrzec Wjasa był kimś o wielkiej wiedzy. Dla zwykłego człowieka o ograniczonej długości życia nie jest możliwe zgłębienie nieskończonych Wed. Dlatego oddzielił on *Riks* od *Wed* i nazwał je *Rigwedą*. *Riks* to są mantry, które chronią człowieka, kiedy śpiewa on je stale i z oddaniem. *Manana trana sammilitam iti mantra*. Słowa te znaczą: rozmyślanie o tym, co się słyszy oraz wcielanie tego w życie.

Wjasa oddzielił też wszystkie *jadzus*, które są przydatne do wykonywania *jadźni* i *jag* i nazwał to *Jadźurwedą*. Zgromadził wszystkie *samy* z *Wed* i nazwał je *Samawedą*, gdyż związana jest ona z muzyką i literaturą. Wreszcie zebrał wszystkie mantry związane z nauką o broni i zdrowiu, i nazwał to *Atharwanawedą*. Ponieważ wyświadczył wielkie dobro ludzkości przez takie podzielenie *Wed*, jest uważany za guru.

Na wyższych uczelniach znaleźć możecie wielu nauczycieli, a każdy z nich uczy jakiegoś przedmiotu, np. chemii, matematyki, botaniki itd. Podobnie w dziedzinie duchowości za guru uważa się tego, kto daje nauki duchowe. Jakie jest wewnętrzne znaczenie określenia *guru*? *Gukaro andhakarasja rukaro thanniwaranam* - guru jest ten, kto rozprasza ciemność niewiedzy. Określenie *guru* ma też inne znaczenie: *Gukaro gunatita, rukaro rupa wardžita* - prawdziwym guru jest ten, kto nie ma cech i postaci. Jedynie brahman jest poza cechami i postaciami. Dlatego jest On jedynym prawdziwym guru. Awatarzy nie dają nikomu *mantropadeszy* (inicjacji w mantrę). Nie ma potrzeby jakiegokolwiek *upadeszy* [inicjacji] w mantrę, bo sam jesteś w *swadeszy* (boskiej jaźni). Ty sam jesteś brahmanem. Po cóż miałbyś potrzebować jakiegokolwiek oddzielnej *mantropadeszy*? Tylko ci, którzy nie uświadamiają sobie tej prawdy, przekazują *mantropadeszę*. Tacy guru otrzymują z kolei *mantropadeszę* od swoich własnych guru. Tak naprawdę prawdziwym guru jest ten, kto nie ma żadnego innego guru. Prawdziwym guru jest tylko Bóg.

*Guru Brahma Guru Wisznu
Guru Dewo Maheśwara;
Guru Sakszat Param Brahma
Thasmai Śri Gurawe Namaha.*

Guru to Brahma, guru to Wisznu, guru to Maheśwara.

Guru jest zaprawdę najwyższym brahmanem.

Tak, pozdrowienia dla guru.

We współczesnych czasach naucza się, że guru jest Brahmą, guru jest Wisznu i guru jest Śiwą. Nie, nie. Ci współcześni guru nie są Brahmą, Wisznu i Maheśwarą. Kim więc jest guru? Brahma jest guru, Wisznu jest guru i Śiwa jest guru. Brahma, Wisznu i Maheśwara (Śiwa) reprezentują trzy podstawowe cechy, mianowicie *radžasową*, *sattwiczną* i *tamasową* (cechy zapalczowości, spokoju i gnuśności). W istocie cały świat jest tworzony przez te trzy *guny* [podstawowe cechy]. Każdy człowiek obdarzony jest tymi trzema cechami. Brahma, Wisznu i Maheśwara obecni są w sercu każdego w postaci tych trzech *gun*. Jak dotąd nikt nie widział Brahmy, Wisznu i Maheśwary fizycznymi oczyma. Kto jest twoim guru? Ty sam jesteś swoim guru. W chwili, gdy uświadomisz sobie tę prawdę, nie będziesz potrzebował żadnego innego guru. Porzucając tak łatwą ścieżkę, ludzie marnują życie idąc błędną ścieżką z powodu swego niezrozumienia i wątpliwości. Dzisiejsi tak zwani guru dają

swoim uczniom mantrę i proszą, żeby oddawali cześć guru. Nie chcę krytykować nikogo, ale chcę ujawnić prawdę. Oni szepczą swojemu uczniowi jakąś mantrę i wyciągają rękę przed siebie o pieniądze jako guru dakszinę (ofiara dla guru). Guru tak nie postępuje.

Czym jest guru dakszina? Prawdziwą guru daksziną jest wiedza, że ty sam jesteś guru. Ty jesteś guru, ty jesteś Brahmą, ty jesteś boską siłą, wszystko jest w tobie. Dlatego od czasu do czasu mówię wam o znaczeniu mantry Gajatri, *Om bhur bhuvah suwah...* Ludzie myślą, że słowa te oznaczają trzy różne światy, mianowicie bhulokę, bhuhwarlokę i suwarlokę (ziemię, przestrzeń i niebiosy). Powodem tego błędnego myślenia jest to, że nie ma dziś żadnych wielkich uczonych zdolnych rozpraszać wątpliwości ludzi poprzez podawanie im prawdziwego znaczenia tych słów. Bhu odnosi się do bhuloki, świata materialnego, czyli reprezentuje materializację. Bhuhwah jest siłą życiową, która sprawia, że ten świat materialny wibruje. Dlatego reprezentuje to wibrację. Suwah reprezentuje wiedzę zawartą w twierdzeniu wedyjskim *Pradžnianam Brahma*. Nazywa się to promieniowaniem. Materializacja, wibracja i promieniowanie - wszystkie te zjawiska są w nas, a nie gdzieś w jakimś innym świecie.

Idźcie za mną

Jeśli wykonujecie dobre czyny i czynicie dobro innym, nie musicie już nic innego robić. Z jakim nastawieniem powinniście pomagać innym? Powinniście mieć poczucie, że ten, kto pomaga, to brahman i ten, kto otrzymuje, również jest brahmanem. Stąd ludzie w Bharacie podczas karmienia biednych używają określenia *Daridra Narajana sewa*. Pan Narajana ma dwie postaci: jedną jest Daridra Narajana (biedny), a drugą Lakszmi Narajana (bogaty). Lakszmi Narajanie nie brakuje bogactwa. Ma wielu ludzi, którzy mu służą. Ale Daridra Narajana nie ma ani majątku, ani sług. Powinniście pomagać takim ludziom i stwarzać im możliwości, żeby oni również stali się Lakszmi Narajanami. Dlatego wciąż mówię: „Zawsze pomagajcie, nigdy nie rańcie”, co jest sednem osiemnastu puran. Pomagajcie każdemu. Pomaganie innym równa się pomaganiu samym sobie. Wszystko, co robicie innym, wróci do was z wielokrotnością. Dlatego właśnie Wedy głoszą: *Sarwa džiwa namaskaram keszawam pratigaczati* - kogokolwiek pozdrawiacie, dociera to do Boga. Jakie jest wewnętrzne znaczenie tych słów? Wewnętrzne znaczenie jest takie, że wszyscy są brahmanem. Ten, kto ofiarowuje pozdrowienie, jest brahmanem i ten, kto je otrzymuje, również jest brahmanem.

Ucieleśnienia miłości!

Gdy będziecie szli przez długi czas błędną ścieżką, wasze życie znajdzie się w stanie pomieszania z powodu wielu wątpliwości i braku wiary. Nie jesteście w stanie osądzić, co jest dobre, a co jest złe. Przyczyną jest to, że myślicie, że jesteście wjaszti, oddzielnymi istotami. Ale tak naprawdę nie jesteście wjaszti, ale częścią samaszti (społeczeństwa). Jednak samaszti jest częścią sriszti (stworzenia), które jest niczym innym jak przejawieniem się Parameszti (Stwórcy).

Stąd też ty sam jesteś Parameszti, bo wszyscy są ucieleśnieniami Boga. Nikt nie jest większy ani mniejszy od drugiego. Możesz zastanawiać się nad tym, jak zdobyć moce, które ma Swami. Idź za mną. Na pewno zostaniesz obdarzony takimi boskimi mocami. W istocie, wszystkie moce są już obecne w tobie. Ale ty nie zdajesz sobie z tego sprawy. Wszyscy chcecie błogości. Jeśli będziecie iść za mną, będziecie zawsze w stanie błogości. Tak naprawdę błogość jest w was, z wami, wokół was, nad wami i pod wami. Jesteście ucieleśnieniami błogości.

Dlaczego masz szukać błogości na zewnątrz, gdy jest już w tobie obecna? W swoim złudzeniu myślisz, że możesz otrzymać szczęście z ziemskich rzeczy. Na tym świecie nie ma szczęścia. Wszystko jest w tobie. Wszystko jest odbiciem twojej wewnętrznej istoty. Jesteś ucieleśnieniem brahmana. Uważaj siebie za brahmana. Żyj zawsze w ciągłej świadomości: „Jestem brahmanem, jestem brahmanem”. Gdy rozwiniesz w sobie tę świadomość, staniesz się brahmanem.

Kiedy skierujesz na mnie aparat fotograficzny i naciśniesz migawkę, otrzymasz w nim moje zdjęcie. Twoje ciało jest tym aparatem, twój umysł jest obiektywem, twoje uczucia są filmem, a twój buddhi (intelekt) jest przyciskiem. Jeśli w pełnym skupieniu skierujesz obiektyw swojego umysłu ku Bogu i naciśniesz przycisk buddhi, Bóg przejawia się w tobie. Wówczas twoje widzenie stanie się boskim widzeniem, a ty staniesz się boską istotą. Swami zawsze doradza wam: „Mój drogi, rób to, nie rób tamtego”. Po co? Nie przez wzgląd na mnie; tylko po to, aby uczynić was boskimi. Tylko po to, żeby nauczyć was prawdy brahmana i uczynić wasze życie wzorowym i boskim. Każdy powinien stać się wzorowym człowiekiem. Tak jak Bóg jest wiecznym świadkiem, wy także powinniście stać się tacy. Nie jest możliwe, żeby ktoś zrozumiał boską tajemnicę, która ukryta jest za zasłoną maji. Wy widzicie tylko skutek, przyczyna natomiast jest ukryta przed waszym wzrokiem. Aby uświadomić sobie związek pomiędzy przyczyną i skutkiem, powinniście podążać ścieżką oddania. Uświęcajcie swoje życie rozwijając w sobie oddanie.

Ucieleśnienia miłości!

Jakże szczęśliwy będzie człowiek, jeśli cały świat będzie czysty, święty i pełen boskich uczuć? Nie będziecie mieć w sobie nienawiści do nikogo. Uświadomicie sobie, że krytykowanie innych jest równoznaczne z krytykowaniem Boga. *Sarwa džiwa tiraskaram keszawam pratigaczeni* - kogokolwiek krytykujesz, dociera to do Boga. Za jedynego swego guru uważajcie Boga. Jest on w istocie Guror Guruh (Guru wszystkich guru). Po co się o cokolwiek martwić, gdy macie takiego wielkiego guru?

*Kiedy macie kalpawrikszę (drzewo spełniające życzenia)
dokładnie przed sobą, dlaczego pragniecie błahostek?
Kiedy macie u siebie kamadhenu (krowę spełniającą życzenia),
czy musicie kupować jakąkolwiek inną krowę?*

Kiedy są z wami kalpawriksza i kamadhenu, po co mielibyście wyciągać rękę do kogokolwiek i szukać pomocy tej osoby? Wszyscy są dziećmi Boga. Wszyscy są przejawami Boga. Wszyscy są ucieleśnieniami Boga. Pan Kriszna przedstawił tę samą prawdę w Gicie: *Mamajwamszo dżiwaloke dżiwabhuta sanathana* - wieczna atma we wszystkich istotach jest częścią mojej istoty.

Na tym świecie nie ma nic, co nie jest brahmanem. Dlatego Bhagawadgita głosi: *Sarwatah panipadam...* - Jego ręce i nogi są wszędzie. Naukowcy mówią, że wszystko składa się z atomów; nie ma żadnego miejsca bez atomów. Wedanta wysuwa tę samą prawdę, kiedy stwierdza: *Anoranjan mahato mahijan* - brahman jest subtelniejszy od tego, co subtelne i większy od tego, co ogromne. Podobnie jak atomy są wszędzie, tak również brahman jest wszechprzenikający.

Ucieleśnienia miłości!

Nie ma potrzeby myśleć o niczym innym. Zawsze miejcie boskie uczucia. Nie ma nic większego od tego. Będziecie mieli wszystko, kiedy będziecie mieli boskie uczucia i ostatecznie dotrzecie do boskości. Wszystkie nazwy (imiona) i formy należą do tego samego Boga. *Ek prabhu ke*

anek naam - jeden Bóg ma wiele imion. Słodkich potraw jest wiele, np. mysore pak, gulab dżamun, burfi itd. ale jest w nich wszystkich obecny ten sam cukier, który zapewnia im słodycz. Ludzie mogą mieć różne smaki, a słodkie potrawy mogą nosić różne nazwy, ale nie ma różnicy w słodczy cukru. Jedynie złudzenie umysłu stwarza różnice, jednak w boskości nie ma różnicy. Człowiek jest ucieleśnieniem Boga. Istotne znaczenie - związane z tym - ma słowo *wiśwam*. Wiśwam oznacza w istocie to, co ma niezliczone kończyny i niezliczone ręce. Dlatego jest powiedziane: *Wiśwam Wisznu swarupam* - cały wszechświat jest ucieleśnieniem Pana Wisznu. Nigdy nie powinniście pozwalać na różnice.

Ten sam Pan jest czczony pod różnymi imionami i w różnych postaciach

Z okazji Guru Purnimy chcę wam powiedzieć coś bardzo ważnego. Wskutek różnic łudzicie się i stajecie się ofiarami niewiedzy. Oto mały przykład. Uważacie Wisznu jako tego, który trzyma w rękach sankhę, czakrę, gadę i padmę (muszlę, dysk, buławę i lotos). Jakie jest tego wewnętrzne znaczenie? Istnieje osiem cech boskości: *śabda brahmamaji, czaraczaramaji, dźjotirmaji, wangmaji, nitjanandamaji, paratparamaji, majamaji i śrimaji* (ucieleśnienie dźwięku, ruchomości i bezruchu, światła, mowy, wiecznej błogości, doskonałości, ufudy i bogactwa). Muszla Wisznu symbolizuje tu *śabda brahmamaji*, czakra znaczy czas, buława oznacza siłę, a lotos - serce. Stąd Bóg jest panem czasu, dźwięku, wszystkich mocy i serc wszystkich istot. Oto wewnętrzne znaczenie przedstawiania Pana Wisznu jako tego, co nosi *śankhę, czakrę, gadę i padmę*. Wielbiciele przyjmują w swej niewinności dosłowne znaczenie, nie rozumiejąc ich wewnętrznego znaczenia.

Oto przykład. Wyznawcy Wisznu czczą Pana Narajanę, zaś wyznawcy Śiwy oddają cześć Śiwie i śpiewają mantrę pańczakszari do Śiwy. I ci, i tamci udają się do Tirupati, aby dostąpić darszanu Pana siedmiu wzgórz. Wyznawcy Wisznu oddają mu cześć jako Wenkataramanie, a wyznawcy Śiwy jako Wenkateśwarze. Jedynie imiona się różnią, ale Pan, któremu oddają cześć, jest ten sam. Ramana oznacza tego, który sprawia przyjemność. Jest to imię wisznuickie [używane w nurcie wyznawców Wisznu]. Określenie *Iśwara* używane przez wyznawców Śiwy oznacza wszystkie rodzaje bogactwa. Powodowani swoją wyobraźnią, oddani wielbiciele przypisują Bogu imiona, takie jak Wenkataramana czy Wenkateśwara, dla własnej satysfakcji. Pan *Iśwara* opisywany jest jako *Paszupati*, co oznacza pana wszystkich istot. Równoznacznym dla *Paszupatiego* określeniem według wisznuitów jest *Gopala*. Zarówno *Gopala*, jak i *Paszupati* to jedno i to samo. Ponieważ drogie Panu Krisznie były krowy, jest on opisywany jako *Gopala*. Zarówno krowy jak i paszu symbolizują tu wszystkie żywe istoty. Śiwę uważa się za tego, który trzyma w rękach damaru [bębenek] i triśul [trójząb], które oznaczają odpowiednio dźwięk i czas. Damaru Śiwy oznacza dźwięk, tak samo jak muszla Wisznu. W ten sam sposób triśul Śiwy i czakra Wisznu symbolizują tych, którzy są panami czasu. Jedność trzech okresów czasu - przeszłości, teraźniejszości i przyszłości - jest symbolizowana przez triśul Śiwy. W ten sposób, ten sam Pan jest czczony przez różnych ludzi pod różnymi imionami. Nie powinniście więc nikogo krytykować.

Nigdy nie dostrzegajcie różnic między religiami

Szanujcie wszystkie religie. Oto mały przykład. Studenci powinni to dobrze zrozumieć. Instrument muzyczny *wina* ma wiele strun. Każda struna wydaje jakiś szczególny dźwięk. Jeśli choć jedna struna nie jest w śruti (tonacji), wówczas muzyka nie jest przyjemna dla słuchaczy. Strun jest wiele, ale *wina* jest jedna. Muzyka będzie miła dla uszu dopiero wtedy, gdy wszystkie struny połączą się w harmonii. Dany naród jest jak *wina*, a różne religie są jak struny. Dopiero kiedy jest jedność

i harmonia pomiędzy różnymi religiami, w kraju może być pokój i zgoda. Powinniście rozwijać wiarę w zasadę jedności.

Sai Baba z Śirdi miał zwyczaj prosić bhaktów, przybywających do Śirdi, o daksinę w wysokości 2 rupii. Tutaj dwie rupie oznaczają wiarę i oddanie. Są jak dwa kielki tego samego nasiona. Dopiero kiedy te dwa kielki łączą się razem, nasiono może wyrosnąć na młode drzewko. Kiedy te kielki są oddzielne, młode drzewko nie może rosnąć. Podobnie śraddha (stała wiara) i bhakti (oddanie) powinny łączyć się razem jak dwa kielki nasiona. Dopiero wówczas możecie otrzymać młode drzewko szczęścia. Nigdy nie dostrzegajcie różnic pomiędzy religiami.

*Religii jest wiele, ale cel jest jeden.
Ubrań jest wiele, ale przędza jedna.
Klejnotów jest wiele, ale złoto jedno.
Krów jest wiele, ale mleko jest jedno.
Istot jest wiele, ale oddech jeden.
Kast jest wiele, ale ludzkość jedna.
Istot jest wiele, ale atma jedna.
Kwiatów jest wiele, ale wielbienie Boga jest jedno.*

Czycie posągi różnego rodzaju kwiatami, takimi jak jaśmin, róża i nagietek. Ale czy jest jakaś różnica w wielbieniu? Wielbienie jest takie samo. Wszystkie różnice są stwarzane przez bhranti (ułudę) umysłu. Dlatego poniechaj bhranti, a rozwijaj brahmatattwę (pierwiastek brahmana). Wszyscy są ucieleśnieniami brahmana, wszyscy są ucieleśnieniami Boga. Każdy musi ostatecznie połączyć się w jedno z boskością. Rozwijajcie tak otwarty umysł. Nie zachowujcie różnic takich jak 'ja się różnię, ty jesteś różny i inni są różni'. Ludzie mówią o braterstwie człowieka i ojcostwie Boga. Co znaczy to braterstwo człowieka, kiedy jeden brat walczy z drugim i idzie do sądu najwyższego, aby rozstrzygnąć spory dotyczące majątku? Dzisiaj nie znajdzie się jedności nawet między rodzonymi braćmi. Dlatego powinniście wyjść ponad ten stan braterstwa człowieka i rozwinąć ekatmabhawę (poczucie jedności). Ta sama atma jest obecna w was, we mnie i w każdym. Kiedy to sobie uświadomicie, nie będziecie dostrzegać żadnych różnic - jakichkolwiek. Jednak nie jest to takie łatwe. Ale ciągłe i uporczywe ćwiczenie pomoże wam uświadomić sobie tę jedność. Chodzenie, mówienie, czytanie i jedzenie, wszystko przychodzi jedynie drogą ćwiczeń. Podobnie, tylko poprzez uporczywe ćwiczenie możecie uświadomić sobie swoje prawdziwe ja. Jeśli pójdziecie za nakazem Boga, na pewno dotrzecie do boskości. Przyjmijcie i ćwiczcie nauki świętych tekstów jako święte nakazy. Zdobądźcie sobie miłość Boga. Wówczas osiągniecie wszystko.

Bhagawan zakończył swój dyskurs bhadżanem, *Prema mudita manase kaho*.

Tłum. Grzegorz Leończuk
red. Bogusław Posmyk

Źródło: *Sanathana Sarathi*, kwiecień 2013
(isdk)

Notka redakcyjna:
Niniejszy dyskurs nie występuje w serii *Sathya Sai Speaks*; został opublikowany w *Sanathana Sarathi*, April 2013.